

ogsaa til Dels ret specielle Spørgsmaal, op til Overvejelse —, tror jeg, at det er heldigt, at Kommissionen er stor, for at der kan blive tilstrækkelig Kyndighed til de forskellige Udvalg. Endvidere vil den i saadanne Tilfælde ogsaa kunne arbejde hurtigere, idet flere af Medlemmerne, naar det er en lille Kommission, vil komme til at sidde i flere af saadanne Udvalg, hvorved Arbejdet sinkes en Del.

Jeg havde altsaa foreslaaet en saadan Kommission for at opnaa et meget hurtigt Arbejde, og det præciserede jeg udtrykkelig ved, at der i det Lovforslag, som jeg havde fremsat, var sat en Bestemmelse ind om, at Kommissionen skulde have tilendebragt sit Arbejde indenfor Forløbet af et Aar efter dens Nedsættelse. Naar jeg var saadan lidt — om jeg maa bruge det Udtryk — forhuppet paa at faa denne Kommissions Arbejde hurtigt færdigt, er det, fordi vort Skolevæsen i Virkeligheden er daarligt for Øjeblikket, det har ikke altid været daarligt, men vi har, i alt Fald før Krigen udbrød, været ved at blive overfløjet af en hel Del af vore Nabostater, og efter Krigen — ja, vi er jo da ikke færdige med den endnu — vil der blive Brug for al den Dygtighed, som kan samles sammen, baade i de tidligere krigsførende Lande og selvfølgelig ogsaa i de neutrale Lande. Der vil blive en stor Kamp om at komme frem, komme forrest, og der har det ikke mindst at sige, at vi har en god Undervisning og en god Opdragelse af vor Ungdom. Derfor mente jeg, at det hastede stærkt med at faa en virkelig god og fornuftig Ændring af vort Skolevæsen. I det andet høje Ting sluttede to Partier sig til dette, medens to andre Partier havde visse Betænkeligheder. Disse to andre Partier, nemlig Partiet Venstre og det konservative Folkeparti, vilde ikke gaa med til en saa stor Kommission og heller ikke med til, at Kommissionen fik den S sammensætning, at der valgtes flest af Undervisningsministeren, men de maatte kræve, at der valgtes flest af Rigsdagens Medlemmer, og de havde ganske sikkert Ret i, at naar Kommissionen blev saa meget mindre, paa 25 Medlemmer, kunde den umulig blive færdig paa et Aar, idet en Del Medlemmer da vil komme til at sidde i flere Udvalg, hvorved Arbejdet vil blive

trukket noget mere i Længdrag. Kommissionen skulde bestaa af 25 Medlemmer, Formanden og 8 valgte af Ministeren og 16 valgte af Rigsdagen efter Forholdstals i Overensstemmelse med de i § 49 i Grundloven fastsatte Regler. Dette Forslag blev tiltraadt af de andre Partier og ogsaa af mig, ikke fordi jeg mener, at det er en Forbedring, jeg anser det endog for at være en Forringelse, dels, fordi Arbejdet vil blive mere langvarigt, og ogsaa paa Grund af den S sammensætning, som Kommissionen antagelig vil faa. De 16 Medlemmer, der vælges af Rigsdagen, maa man jo gaa ud fra bliver væsentlig Repræsentanter for Forældrene, og da særlig for de Forældre, der repræsenterer Folkeskolen. Og for at Kommissionen da ikke skal faa et ganske ensidigt Præg, tvinges Ministeren til at vælge Repræsentanter for de Forældre, der særlig kan tænkes at interessere sig for den højere Almenskole; thi Kommissionen skal jo overveje alle de forskellige Skoleformers Forhold. Saadan maa jeg i alt Fald gaa ud fra, at Forholdene vil udvikle sig. Det, man kalder Sagkurdskab, vil i det væsentlige blive udelukket. Den vil jo saa kunne tilkaldes. Jeg havde i mit oprindelige Forslag tænkt mig, at den skulde have Sæde som Medlemmer af Kommissionen. Der vil naturligvis nok i Kommissionen komme sagkyndige, fordi der sikkert ogsaa bliver valgt Folkeskolelærere og lignende af Tingene, men den mere specielle Sagkurdskab vil dog blive udelukket. Den maa saa tilkaldes, hvilket maaske kan være lige saa godt, de kan saa faa Lov til at udtale deres Mening paa den Maade.

Det er den egentlige Ændring, der er sket i det andet høje Ting, og jeg vil anbefale dette høje Ting at vedtage Forslaget, som det nu er kommet fra Folketinget; idet det ikke kan nytte noget at føre det tilbage til den Form, hvori jeg oprindeligt har foreslaaet det, jeg antager ikke, det vilde kunne vedtages i den. Der er naturligvis en Mulighed derfor, men jeg vil alligevel anbefale, at man tager Forslaget, som det nu foreligger, thi det er en Sag, der har Hast, ellers risikerer vi at komme til at staa for langt tilbage. Det er et stort Arbejde, denne Kommission vil faa, og det vil nu ikke kunne fremmes saa hurtigt, som det tidligere var Forudsætningen. Jeg vil dog